

แนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร*

THE MANAGEMENT GUIDELINES OF JUJITSU FOR SCHOOL UNDER THE CONTROL OF BANGKOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

กุมรี ม่วงเจริญ*, วราภรณ์ ไทยมา, สิริธร สิ้นจินดาวงศ์

Pummaree Mougcharoen*, Waraporn Thaima, Sirinthorn Sinjindawong

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Graduate College of Management, Sripatum University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: pummaree.mo@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน และ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยมี 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ขั้นตอนที่สอง ออกแบบแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสู โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน ขั้นตอนที่สาม ประเมินแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน โดยใช้เทคนิคการจัดประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน ประกอบไปด้วยการบริหาร 4 ด้าน 1.1) การจัดการทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน 1.2) การจัดการหลักสูตร กิจกรรม และกระบวนการเรียนรู้ 1.3) การจัดการความร่วมมือและการประสานงาน และ 1.4) การจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผลลัพธ์ 2) แนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสู ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ 2.1) ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน ด้านบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นโยบายการบริหารจัดการและความร่วมมือ 2.2) ด้านกระบวนการ ได้แก่ วางแผนการจัดองค์กรและการนำ การประสานงานวิธีการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน และการจัดองค์กร และ 2.3) ด้านผลผลิต ได้แก่ พัฒนาแผนและนโยบาย ด้านผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง โรงเรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และ 3) ผลประเมินแนวทางการบริหาร พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .52) รองลงมา ได้แก่ ความถูกต้อง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .41) ความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .46) และการนำไปใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .54) ตามลำดับ

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารจัดการ, ยูยิตสู, โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร

Abstract

This research aims to: 1) Study the management guidelines of Jujitsu for school, and 2) Propose management guidelines of Jujitsu for school under the control of Bangkok Primary Educational Service Area Office by using mixed method research. The research was conducted in three phases: Phase 1: Study the management guidelines of Jujitsu for school under the control of Bangkok Primary Educational Service Area Office. The research instrument was an in-depth interview. The key informants consisted of 10 school administrators, selected using purposive sampling. Phase 2: Design management guidelines of Jujitsu for school by using questionnaire with 150 samples. Phase 3: Evaluate the management guidelines of Jujitsu for school under the control of Bangkok Primary Educational Service Area Office, using a focus group discussion technique with 7 experts. The research findings are as follows: 1) Jujitsu management in schools consists of 4 administrative aspects: 1.1) Resource and infrastructure management 1.2) Curriculum, activities, and learning process management 1.3) Collaboration and coordination management. and 1.4) Stakeholder and outcome management. 2) Jujitsu management guidelines comprise 3 guidelines: 2.1) Input dimension including learning management in schools, personnel, facilities, materials and equipment and amenities 2.2) Process dimension include planning for organizational structure and implementation, coordination methods for jujitsu management in schools, and organizational arrangements, and 2.3) Output dimension include development of plan and policies regarding students, teachers, parents, schools, and stakeholders. and 3) Evaluation results of the management guidelines, when considered by individual aspects, revealed that feasibility was rated highest ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .52), followed by accuracy ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .41), propriety ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .46), and utility ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .54), respectively.

Keywords: Management Guidelines, Jujitsu, School Under the Control of Bangkok Primary Educational Service Area Office

บทนำ

กีฬา มีบทบาทและความสำคัญกับสังคมไทยเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้กีฬาเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากมายในการพัฒนา และส่งเสริมด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา (เต็มเพชร สุขคณาภิบาล, 2551) กีฬาเป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างมาก ดังนั้น การส่งเสริมการเล่นเพื่อเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ครู ผู้ปกครองควรปล่อยให้เด็กได้เล่น สำหรับเด็กแล้วการเล่นเป็นส่วนสำคัญของชีวิต มีคุณค่าต่อการพัฒนา

ในทุกด้าน การพัฒนาการเล่นของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มีคุณค่าอย่างมาก เป็นการวางรากฐาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะให้เต็มศักยภาพ สามารถเผชิญและดำรงอยู่ในสังคมที่มีกระแสของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีความสุข (ปิยนันท์ พูลโสภณ, 2560)

ในปัจจุบัน กีฬายูทิสได้พัฒนาจนเป็นกีฬาและศิลปะป้องกันตัวจนได้รับความนิยมอย่างมากใน อเมริกา ยุโรป และเอเชีย เนื่องจากการเล่นใช้ทุกองค์ประกอบ มี ตะขอย ฟุตบอลลูก กอล์ฟ หัก มีครบถ้วนทุกกระบวนการป้องกันตัว มีการจัดการแข่งขันหลายรายการ ได้แก่ การแข่งขันกีฬายูทิสระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาเอเชียเกมส์ ในปี พ.ศ. 2557 การแข่งขันกีฬายูทิสชิงแชมป์โลก ในปี พ.ศ. 2558 เป็นต้น

สำหรับประเทศไทย กีฬายูทิสเริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2558 โดยมีการจัดตั้งสมาคมกีฬายูทิสแห่งประเทศไทย มีภารกิจหลักเพื่อส่งเสริมให้ทุกคนได้รู้จักกีฬาชนิดนี้และเพื่อสร้างผู้ฝึกสอนกีฬายูทิสในประเทศไทยให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยการจัดการฝึกอบรม และสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬายูทิสให้แพร่หลายในวงกว้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กฤษณะ บุญประสิทธิ์, 2560) ที่เน้นถึงการพัฒนากลยุทธ์ส่งเสริมนักกีฬายูทิสไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยการจัดการแข่งขันในระดับประเทศ และการสนับสนุนการเป็นนักกีฬาอาชีพรวมทั้งการอบรมศิลปะการป้องกันตัวในกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงพยาบาลของภาครัฐ ทั้งนี้ สมาคมกีฬายูทิสแห่งประเทศไทยได้มีความพยายามในการผลักดันกีฬายูทิส ตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬายูทิส พ.ศ. 2557 - 2561 เป้าประสงค์ที่ 3 ระบุว่า ให้ประชาชนเข้าถึงและได้รับความรู้ในกีฬายูทิส และผลักดันให้เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา (สมาคมกีฬายูทิสแห่งประเทศไทย, 2557) เนื่องจากนักเรียนในระดับประถมศึกษาเป็นกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในวัยของการเริ่มต้นฝึกฝนได้ดีที่สุด โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุระหว่าง 11 - 12 ปี หรือเด็กในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โดยใช้แทนที่กีฬาโตซึ่งเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ใช้สอนนักเรียนในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากกีฬายูทิสเป็นรูปแบบกีฬาที่มีการผสมผสานข้อดีของกีฬาโต กีฬาเทควันโด และกีฬาคาราเต้ - โดเข้าด้วยกัน จึงเป็นกีฬาที่เต็มไปด้วยศิลปะการป้องกันตัวและเสริมสร้างความแข็งแกร่งในเวลาเดียวกัน สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาการศึกษาด้านกีฬาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานระยะ 3 ปี พ.ศ. 2563 - 2565 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า การดำเนินการยังไม่บรรลุเป้าหมาย จึงได้นำหลักแนวคิดทางการศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูทิสในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการผลักดันกีฬายูทิสให้เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ทั้งยังทราบถึงปัญหา อุปสรรค โอกาสและข้อจำกัด ที่มีผลต่อการบริหารจัดการกีฬายูทิสในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และเพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูทิสในโรงเรียนให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกีฬายูทิสในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูทิสในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนและขอบเขตในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการบริหารจัดการเกี่ยวกับกีฬายูยิตสูในโรงเรียน

1.1 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้บริหาร จำนวน 10 คน จากโรงเรียน 37 แห่ง ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปสัมภาษณ์ผู้บริหาร ตามที่ออกแบบได้

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรเป็นผู้บริหารและครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา และอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 37 โรงเรียน ๆ ละ 5 คน รวมเป็น 185 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครู สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บมาได้จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 81.08%

2. สร้างแบบสอบถามแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะเป็นการประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Interval Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน และให้ค่าน้ำหนักตัวเลขตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) การตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 - 1.00 หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ ความเชื่อมั่นก่อนการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 44 คน หลังจากนั้นนำไปวิเคราะห์ความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha - Coefficient) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .925 อยู่ในระดับสูงมาก

3. นำไปเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารและครู จำนวน 150 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จากขั้นตอนที่ 2.2.3 นำมาสังเคราะห์ร่างแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูยิตสู

4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ประเมินแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านผลผลิต

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ประเมินแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาอายุยิตสู และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารการกีฬาอายุยิตสู รวมทั้งสิ้น จำนวน 7 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยใช้การอภิปรายสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 7 คน มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 3 คน

1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาอายุยิตสู จำนวน 2 คน

1.3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารกีฬา จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกอภิปรายสนทนากลุ่ม และแบบประเมินแนวทางที่พัฒนามาจากผลการศึกษาการบริหารจัดการ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามแนวทางการบริหารจัดการ และผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว

3. จัดการอภิปรายสนทนากลุ่ม โดยนัดหมายผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติขั้นต้น จำนวน 7 คน ด้วยเครื่องมือวิจัยดังกล่าว โดยกาจัดอภิปรายสนทนากลุ่มผ่านการประชุมออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จากการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครอบคลุมองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่

1. การบริหารจัดการทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงบุคลากร งบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก

2. การบริหารจัดการหลักสูตร กิจกรรม และกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นการวางแผน การจัดกิจกรรม และการควบคุมดูแล

3. การบริหารจัดการความร่วมมือและการประสานงาน ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่ง

4. การบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผลลัพธ์ โดยให้ความสำคัญกับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการกำหนดนโยบายและแผนงานที่ชัดเจน เพื่อให้การพัฒนากีฬายูนิติกูในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยแนวทางหลัก 3 ด้าน ได้แก่

1. แนวทางการบริหารด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs) ได้แก่ สนับสนุนด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน สนับสนุนด้านบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และสนับสนุนด้านนโยบายการบริหารจัดการและความร่วมมือ

2. แนวทางการบริหารด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ วางแผนด้านการจัดองค์กรและการนำพัฒนาด้านการประสานงานวิธีการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน และพัฒนาด้านการวางแผนด้านการจัดองค์กร

3. แนวทางการบริหารด้านผลผลิต (Outputs) ได้แก่ พัฒนาด้านแผนและนโยบาย ส่งเสริมด้านผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง โรงเรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พัฒนาด้านผลลัพธ์ในการดำเนินการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และพัฒนาด้านวิธีการบริหารจัดการวิธีการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน

ตอนที่ 3 ผลประเมินแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นไปได้ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .52) รองลงมาได้แก่ ความถูกต้อง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .41) ความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .46) และการนำไปใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .54) ตามลำดับ

อภิปรายผล

อภิปรายผลการศึกษานโยบายการบริหารจัดการการวิเคราะห์และจัดกลุ่มแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน ประกอบไปด้วย

1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ครอบคลุมองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน 2) การบริหารจัดการหลักสูตร กิจกรรม และกระบวนการเรียนรู้ 3) การบริหารจัดการความร่วมมือและการประสานงาน และ 4) การบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผลลัพธ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Doherty, A., 2013) แนวคิดเรื่องการพัฒนาคนและสภาพแวดล้อมของ (ทวิศักดิ์ สว่างเมฆ, 2558) และสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการกีฬา 4 ประการ ของ (Bridges, F. J. & Roquemore, I. L., 2001)

2. ผลการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการกีฬายูนิติกูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) แนวทางการบริหารด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs)

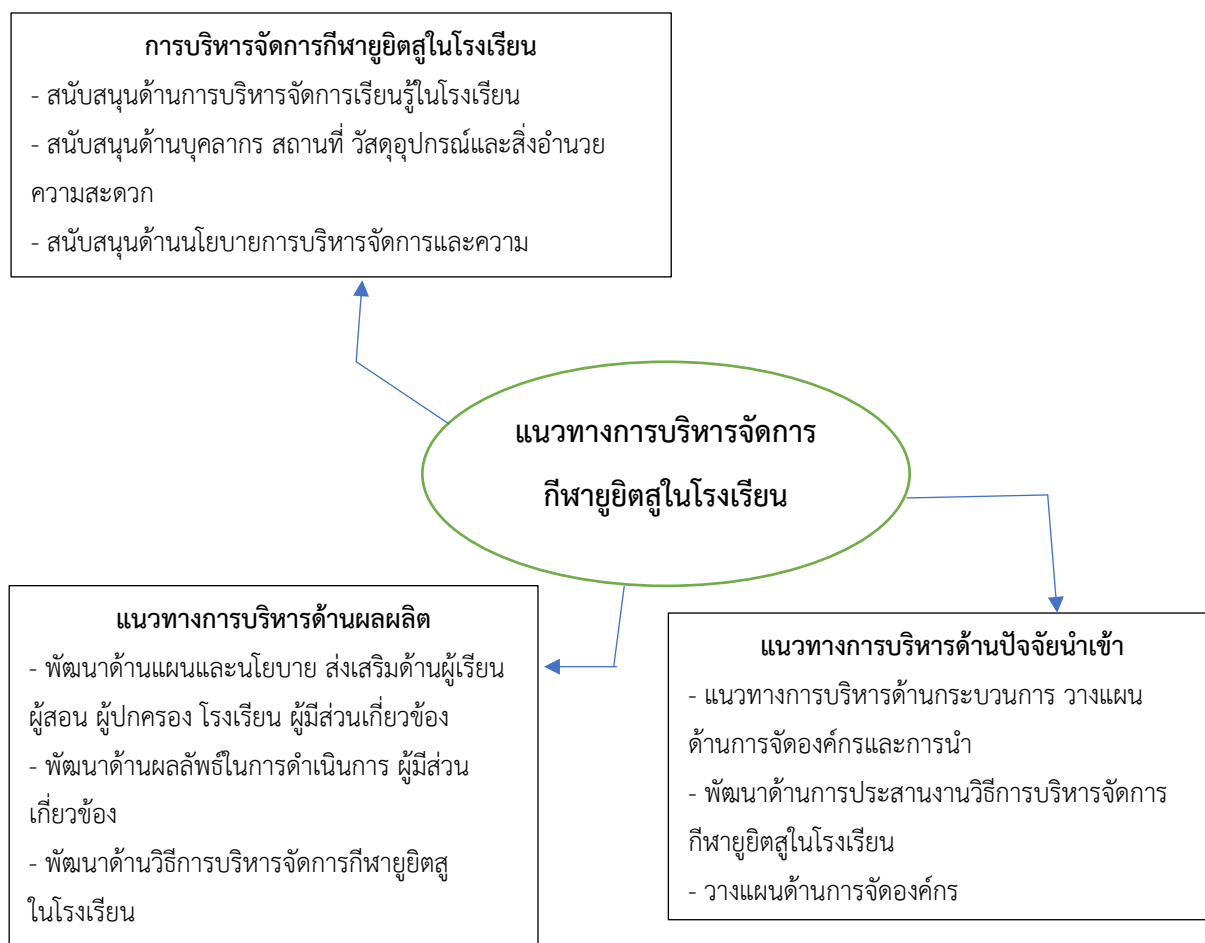
2) แนวทางการบริหารด้านกระบวนการ (Process) และ 3) แนวทางการบริหารด้านผลผลิต (Outputs) สอดคล้องกับแนวคิดของการบริหารจัดการทางกีฬา ได้แก่ หลักสูตรและกิจกรรม: การพัฒนาหลักสูตรหรือรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม ทั้งในส่วนของกิจกรรมหลังเลิกเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง (ปรากฏพิทย์ ยูวานนท์, 2552)

3. ผลประเมินแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้ มีค่าสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และการนำไปใช้ประโยชน์ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Chelladurai, P. & Kerwin, S., 2018) เป็นการนำเสนอกรอบการประเมินคุณภาพงานวิจัยในสาขาการจัดการกีฬาโดยเฉพาะ ซึ่งการประเมินงานวิจัยที่ครอบคลุม 4 มิติหลัก เน้นความสำคัญของการประเมินคุณภาพงานวิจัยด้านการจัดการกีฬาให้แนวทางในการวิเคราะห์ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ของงานวิจัย นำเสนอมาตรฐานการประเมินที่เหมาะสมกับบริบทของการจัดการกีฬา

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียนต้องครอบคลุมทั้งการเตรียมพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ และสถานที่ การบูรณาการในหลักสูตรและกิจกรรม การประสานงานกับทุกภาคส่วน และการสร้างความยั่งยืนของโครงการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนและได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอก

องค์ความรู้ใหม่

แนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน ในงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเชิงระบบในการศึกษาด้านการบริหารการศึกษา โดยการผสมผสานทฤษฎีเชิงระบบ (IPO) ร่วมกับทฤษฎี PDCA คือ วงจรการบริหารงานคุณภาพ องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าแนวทางการบริหารที่ประสบความสำเร็จต้องครอบคลุมทั้งการเตรียมพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ และสถานที่ การบูรณาการในหลักสูตรและกิจกรรม การประสานงานกับทุกภาคส่วน และการสร้างความยั่งยืนของโครงการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอก ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน

สรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นประยุกต์ใช้ทฤษฎีเชิงระบบในการศึกษาด้านการบริหารจัดการ ร่วมกับการวิเคราะห์ในวิจัยผสมวิธี (Mixed-Method Research) สามารถชี้ให้เห็นถึงตัวแปรทั้งสามประการในงานวิจัย ได้แก่ ตัวแปรด้านปัจจัยนำเข้า ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านผลผลิต ซึ่งนำมาใช้ในกระบวนการจัดทำแนวทางการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมทั้งกระบวนการผลิตได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ การบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียนต้องครอบคลุมทั้งการเตรียมพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ และสถานที่ การบูรณาการในหลักสูตรและกิจกรรม การประสานงานกับทุกภาคส่วน และการสร้างความยั่งยืนของโครงการ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนและได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอกข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) ควรทำการศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลต่อแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน ที่มีผลต่อความสำเร็จและเหมาะสมกับบริบทและสภาพปัจจุบันของโรงเรียนแต่ละแห่ง
- 2) ควรมีการขยายการศึกษาไปสู่รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาประเภทอื่น อาทิเช่น กีฬามวยไทย ซึ่งเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน และยังขาดรูปแบบการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และ
- 3) ควรมีนำผลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการกีฬาอายุยิตสูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร นำไปทดลองใช้กับโรงเรียนในสังกัดอื่น เพื่อนำผลวิจัย

มาปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการกีฬาผู้พิการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพที่ดีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565). กรุงเทพมหานคร:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณะ บุญประสิทธิ์. (2560). การพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมนักกีฬาผู้พิการไทยสู่ความเป็นเลิศ. ใน ดุษฎีนิพนธ์
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เต็มเพชร สุขคณาภิบาล. (2551). พลศึกษากับการพัฒนาคน (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ). วารสารวิชาการศิลปศาสตร์
ประยุกต์, 1(1), 55-57.
- ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ. (2558). การศึกษาการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.
วารสารศึกษาศาสตร์, 17(3), 89-99.
- ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (2552). การจัดการกีฬา Sport management. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ปิยนันท์ พูลโสภ. (2560). การพัฒนาการเล่น เพื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์
ปริทัศน์, 32(1), 20-27.
- สมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย. (2557). แผนยุทธศาสตร์กีฬาผู้พิการ (พ.ศ. 2557 - 2561) สมาคมกีฬาผู้พิการ
แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สมาคมกีฬาผู้พิการแห่งประเทศไทย.
- Bridges, F. J. & Roquemore, L. L. (2001). Management for athletic/sport administration: Theory and
practice. (3rd ed.). Georgia: Educational Services for Management.
- Chelladurai, P. & Kerwin, S. (2018). A framework for systematic analysis of research in sport management.
Sport Management Review, 21(2), 91-105.
- Doherty, A. (2013). Investing in sport management: The value of good theory. Sport Management Review,
16(1), 5-11.